

'Monestirs urbans en temps de guerra', una visió femenina del 1714 des del forat del pany

Dm, 3/06/2014 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR) 2014, any de commemoració del Tricentenari. Jornades, exposicions, actes culturals, conferències... una gran quantitat d'activitats per conèixer el context del 1714 i, sobretot, per recordar com es va viure la Guerra de Successió i el setge de Barcelona. De totes les propostes organitzades sobta, a priori, trobar-se una exposició centrada en dos monestirs, llocs, en l'època, destinats a la contemplació, a la pregària i al silenci. Què poden tenir a veure dos llocs de pau amb la guerra de successió? El títol de l'exposició ja ens indica algunes respostes: ['Monestirs urbans en temps de guerra. Sant Pere de les Puel·les i Santa Clara de Barcelona 1691-1718'](#), una exposició centrada en dos indrets monàstics a primera línia del foc que es van convertir en llocs estratègics durant tot el conflicte i més enllà.

"Estem acostumats a que ens expliquin la Guerra de Successió des del conflicte internacional, polític, militar... però no del dia a dia de les persones, del dia a dia dels ciutadans de Barcelona, i aquí encara hi afegim un altre element, que no és només el dia a dia i la vida quotidiana de la Barcelona de l'època, sinó a més a més el dia a dia d'un grup de dones que estan en un espai tancat i que ho viuen amb doble distància, però que també ho viuen", explica **Irene Brugués**, una de les comissàries de l'exposició, organitzada pel [Servei d'Arxiu de la Federació Catalana de Monges Benedictines](#), SAF, i el [Museu d'Història de Barcelona](#).

Fons documentals inèdites

La mostra exposa "peces inèdites extretes dels arxius dels monestirs de Sant Pere de les Puel·les i Santa Clara de Barcelona i que ens mostren com van viure les comunitats d'aquests dos monestirs durant el període que va durar la guerra de Successió i una mica abans, des del 1691 fins el 1718".

Un període [viscut per les dues comunitats](#) "amb molta angoixa, perquè no eren comunitats aïllades, ja que tot i la clausura no estaven aïllades del seu context immediat, sinó que elles participaven de la vida econòmica, cultural i del culte, com a centres monàstics que eren, del voltant, dels dos barris: Sant Pere i del barri

de la Ribera".